

VIŠI SUD U PODGORICI
Kž. br. 561/09

U IME NARODA

Viši sud u Podgorici, u vijeću sastavljenom od sudija Kojović Radula, kao predsjednika vijeća, Stojanović Petra i Vučinić Stanke, kao članova vijeća, uz učešće namještenika suda Djordjević Radojke, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog V. N., zbog krivičnog djela zloupotreba ovlašćenja u privredi iz člana 276 st. 1 tač. 3 KZ i krivičnog djela utaja poreza i doprinosa iz člana 264 st. 3 u vezi st. 1 KZ, odlučujući o žalbi branioca optuženog, izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda u Podgorici K. br. 07/638 od 8. 04. 2008. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 10. 11. 2009. godine, kojoj je prisustvovao branilac optuženog - advokat Milošević Novica, iz Podgorice, donio je

PRESUDA

Odbija se, kao neosnovana, žalba branioca optuženog V. N. i potvrđuje presuda Osnovnog suda u Podgorici K. br. 07/638 od 8. 04. 2008. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Podgorici K. br. 07/638 od 8. 04. 2008. godine optuženi V. N. oglašen je krivim zbog krivičnog djela zloupotreba ovlašćenja u privredi iz člana 276 st. 1 tač. 3 KZ i krivičnog djela utaja poreza i doprinosa iz člana 264 st. 3 u vezi st. 1 KZ, koja krivična djela su opisana u izreci te presude, pa je nakon što su mu utvrđene pojedinačne kazne za svako od izvršenih krivičnih djela

osudjen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i šest mjeseci, te na novčanu kaznu u iznosu od 2.000 eura, koju je dužan platiti u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, a koja će se u slučaju neplaćanja zamijeniti kaznom zatvora tako što će za svakih započelih 40 eura novčane kazne odrediti po jedan dan zatvora. Okrivljeni je obavezan i da plati troškove krivičnog postupka u iznosu preciziranom izrekom te presude.

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog. U žalbi se navodi da se ista izjavljuje iz svih zakonom predviđenih razloga, ali se obrazlažu dva - bitna povreda odredaba krivičnog postupka i pogrešno utvrđeno činjenično stanje. Predlog žalbe je da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje.

U sjednici vijeća razmotreni su cjelokupni spisi predmeta, ispitana pobijana presuda u granicama propisanim član 388 st. 1 ZKP i ocijenjeni navodi izjavljenih žalbi i izjašnjenja data u sjednici vijeća, pa je vijeće našlo da je:

- žalba neosnovana.

U postupku donošenja pobijane presude nijesu počinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 376 st. 1 ZKP na čije postojanje ovaj sud, saglasno članu 388 st. 1 tač. 1 ZKP, pazi po službenoj dužnosti.

Izreka pobijane presude sačinjena je saglasno članu 369 st. 3 i 4 ZKP, pa se neosnovano izjavljenom žalbom ističe da je ista nerazumljiva. Valja pri tom ukazati da se ni izjavljenom žalbom ne navodi u čemu se to ogleda nerazumljivost izreke pobijane presude.

Ocjenom navoda odbrane okrivljenog i svih provedenih dokaza, kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj vezi prvostepeni sud je na nesumnjiv način utvrdio da je optuženi izvršio radnje iz izreke pobijane presude, a na način u vrijeme i na mjesto kako je to tamo predstavljeno. Na utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primijenio Krivični zakonik, kada je našao da se u radnjama optuženog stiču svi bitni elementi bića krivičnog djela iz člana 276 st. 1 tač. 3 KZ u sticaju sa krivičnim djelom utaja poreza i doprinosa iz člana 264 st. 3 u vezi st. 1 KZ, za koja krivična djela je optuženi i oglašen krivim. U obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je dao dovoljne i jasne razloge za sva svoja zaključivanja, pa se neosnovano izjavljenom žalbom tvrdi da se pobijana presuda zasniva na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, te da ista nema razloga o odlučnim činjenicama, a da su dati razlozi nerazumljivi.

Radnje iz izreke pobijane presude pod tač. 1 optuženi je u cjelosti priznao, a takvi njegovi navodi odbrane potkrijepljeni su provedenim dokazima pa je osnovano prvostepeni sud zaključio da je optuženi u periodu od 30. 03. do 30. 06. 2004. godine, kao odgovorno lice u privrednom društvu, a u namjeri pribavljanja protivpravne imovinske koristi za isto uskratio sredstva koja predstavljaju javni prihod, a na način što za označeni period nije platio poreze i doprinose na lična primanja za direktore i dva zaposlena, niti poreze i doprinose za isplate koje imaju karakter ostalih ličnih primanja zaposlenih, a u iznosima tamo navedenim, te da je tako za preduzeće pribavio protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 19.648,95

aura. Takva utvrdjenja ne osporavaju se ni izjavljenom žalbom, a na ista je prvostepeni sud pravilno primijenio Krivični zakonik, kada je našao da se u takvim radnjama optuženog stiču svi bitni elementi bića krivičnog djela iz člana 276 st. 1 tač. 3 KZ.

Neosnovano se izjavljenom žalbom navedena presuda pobija pod tačkom 1.

U dokaznom postupku pročitani su ugovori o kupoprodaji i na ni jedan od tih dokaza optuženi nije imao prigovora. U dokaznom postupku saslušani su i svjedoci K. T., K. F. i Dj. V., koji su bili kupci predmetnih stanova, odnosno poslovnih prostora. Na ni jedan od tih iskaza odbrana nije imala prigovora, pa se neosnovano izjavljenom žalbom tvrdi da je prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka time što je ocjenjujući iskaze tih svjedoka naveo "sud je u cjelosti prihvatio iskaze svjedoka". Uz to, ni izjavljenom žalbom se ne osporava vjerodostojnost iskaza tih svjedoka.

Neosnovano se izjavljenom žalbom tvrdi da je prvostepeni sud odbio predlog odbrane za neposrednim saslušanjem vještaka finansijske struke, jer na zapisniku glavnog pretresa nema konstatovanog predloga za neposredno saslušanje vještaka finansijske struke.

Saglasno članu 20 st. 1 Zakona o porezu na dodatu vrijednost osnovica PDV je sve ono što predstavlja plaćanje, koje je poreski obveznik primio ili će primiti od kupca za izvršeni promet proizvoda, a stopa PDV je 17 % od svakog prometa proizvoda. Kod takve zakonske odredbe i sadržine ugovora o kupoprodaji, osnovano prvostepeni sud pobijaju presudu temelji na nalazu i mišljenju vještaka finansijske struke, koji je obračun PDV izvršio u skladu sa navedenom zakonskom odredbom.

Neosnovano se izjavljenom žalbom tvrdi da je činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrdjeno, jer je prvostepeni sud odbio predlog odbrane da se angažuje vještak građevinske struke, kako bi se utvrdila stvarna površina stambeno poslovnog prostora koja predstavlja osnov za oporezivanje. Ovo sa razloga što osnovicu predstavlja ugovorena kupoprodajna cijena, a kako je to naprijed navedeno. Uz to, saglasno članu 20 st. 7 Zakona o porezu na dodatu vrijednost poreska osnovica je tržišna vrijednost proizvoda samo ako je iz neposlovnih razloga naknada niža od tržišne vrijednosti.

Sa svega izloženog ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud na nesumnjiv način utvrdio da je optuženi izvršio radnje iz izreke pobijane presude pod tač. dva, a na tako utvrdjeno činjenično stanje pravilno je primijenjen Krivični zakonik, jer se u tim radnjama stiču svi bitni elementi bića krivičnog djela iz člana 264 st. 3 u vezi st. 1 KZ.

Saglasno članu 91 ZKP ispitana je pobijana presuda i u dijelu o izrečenoj kazni, pa je ovaj sud našao da su izrečene kazne srazmjerne težini izvršenih krivičnih

djela i krivici optuženog, te neophodne radi ostvarivanja svrhe kažnjavanja iz člana 32 KZ, pa nema mjesta ublažavanju istih.

Sa iznijetih razloga, a s pozivom na član 396 ZKP odlučeno je kao u izreci ove presude.

VIŠI SUD U PODGORICI

Dana 10. 11. 2009. godine

Zapisničar,
Radojka Djordjević,s.r

Predsjednik vijeća,
Radule Kojović,s.r